

*Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).
Спеціальність – 281.
Державне управління: удосконалення та розвиток. 2025. № 12.*

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2025.12.15>

УДК 35.077.6

І. П. Динник,

*к. держ. упр., доцент кафедри публічного управління та адміністрування,
Державний торговельно-економічний університет
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2474-7371>*

НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ СОЦІАЛЬНОГО ХАРАКТЕРУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

І. Дуппук,

*PhD in Public Administration, Associate Professor of the Department of Public
Administration, State University of Trade and Economics*

PROVISION OF ADMINISTRATIVE SERVICES OF A SOCIAL NATURE UNDER MARTIAL LAW IN UKRAINE

У статті досліджено трансформацію та особливості надання адміністративних послуг соціального характеру в Україні в умовах повномасштабної війни. Акцентовано увагу на зростанні соціальних ризиків, масовому переміщенні населення та необхідності оперативного реагування органів публічної влади на нові виклики.

Проаналізовано ключові адміністративні послуги, які з'явилися або зазнали істотних змін у зв'язку з війною, зокрема оформлення статусу

внутрішньо переміщеної особи, призначення допомоги ВПО (включно з фінансовою підтримкою, житловими субсидіями, забезпеченням допоміжними засобами реабілітації), сервіс «єВідновлення» для компенсації за пошкоджене житло, а також оформлення допомоги сім'ям загиблих захисників України та «Документ у «Дії».

Визначено системні виклики та проблемні аспекти, що супроводжують надання цих послуг, включаючи обмежену доступність (особливо для мешканців прифронтових та деокупованих територій, а також через «цифровий розрив»), складність та бюрократизованість процедур, недостатнє фінансування, кадрові ресурси та фрагментарність інформації. Особливу увагу приділено специфічним перепонам, з якими стикаються військовослужбовці та їхні родини при оформленні статусу УБД, отриманні виплат у разі поранення або загибелі, а також поновленню статусу інвалідності.

Запропоновано напрями оптимізації системи надання адміністративних послуг соціального характеру, що включають спрощення процедур для вразливих категорій громадян, скасування перегляду статусу інвалідності для осіб з незворотними порушеннями здоров'я, створення єдиного цифрового кабінету отримувача послуг, посилення інформування населення, розширення мережі мобільних консультаційних пунктів, врегулювання міжвідомчої взаємодії та гуманізацію підходів до роботи з травмованими особами. Підкреслено, що ефективне вдосконалення цих механізмів є запорукою соціальної стійкості держави та забезпечення прав громадян в умовах війни та повоєнної відбудови.

This article examines the transformation and specific features of social administrative services in Ukraine amidst the full-scale war. It highlights the increasing social risks, mass displacement of the population, and the urgent need for public authorities to respond effectively to new challenges.

The paper analyzes key administrative services that have emerged or undergone significant changes due to the war. These include the process of obtaining internally displaced person (IDP) status, providing IDP assistance (financial support, housing subsidies, provision of assistive rehabilitation devices), the «eRecovery» service for compensation for damaged housing, as well as assistance for families of fallen defenders of Ukraine, and the eDocument in «Diia» application.

The research identifies systemic challenges and problematic aspects in the provision of these services. These include limited accessibility (especially for residents of frontline and de-occupied territories, and due to the «digital divide»), complexity and bureaucracy of procedures, insufficient funding, human resource shortages, and fragmented information. Particular attention is paid to the specific obstacles faced by military personnel and their families when applying for combatant status, receiving payments for injuries or fatalities, and renewing disability status.

Finally, the article proposes directions for optimizing the system of social administrative services. These include simplifying procedures for vulnerable categories of citizens, abolishing the review of disability status for individuals with irreversible health impairments, creating a unified digital cabinet for service recipients, enhancing public awareness, expanding the network of mobile consultation points, regulating inter-agency cooperation, and humanizing approaches to working with traumatized individuals. It is emphasized that the effective improvement of these mechanisms is crucial for ensuring the social stability of the state and protecting citizens' rights during the war and in the post-war recovery period.

Ключові слова: адміністративні послуги, соціальний захист, внутрішньо переміщені особи, війна, цифровізація.

Keywords: administrative services, social protection, internally displaced persons, war, digitalization.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Повномасштабна війна в Україні зумовила зростання соціальних ризиків, масове переміщення населення, втрату житла, роботи, джерел існування, що, у свою чергу, призвело до необхідності оперативного реагування з боку органів публічної влади шляхом запровадження нових адміністративних послуг соціального характеру або адаптації вже наявних. У цих умовах особливої актуальності набуває питання ефективності, доступності та нормативної визначеності таких послуг, зважаючи на їхню ключову роль у підтримці найуразливіших категорій населення.

Проблематика адміністративних послуг соціального характеру, що з'явилися або трансформувалися внаслідок війни, виходить за межі суто практичного виміру – вона потребує наукового аналізу з позицій адміністративного, соціального та правозастосовного підходів. Незважаючи на певні напрацювання в цій галузі, дослідження вказаного напрямку залишаються фрагментарними та не повністю охоплюють новітні виклики, зокрема щодо організаційно-правових механізмів надання нових видів послуг, їх діджиталізації, а також міжвідомчої координації в умовах воєнного стану.

Таким чином, дослідження адміністративних послуг соціального характеру, зумовлених війною в Україні, є не лише науково обґрунтованим, але й необхідним для удосконалення сучасної моделі публічного адміністрування, адаптованої до кризових умов та здатної забезпечити сталість соціального захисту населення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед наукових досліджень, присвячених адміністративним послугам соціального характеру, що зумовлені війною в Україні варто виокремити працю Я.С. Ситар, у якій комплексно проаналізовано трансформацію системи соціального захисту в умовах воєнного стану. Автор досліджує як теоретико-методологічні, так і прикладні аспекти функціонування соціального захисту, здійснює аналіз

нормативно-правових та інституційних механізмів, що забезпечують реалізацію державної соціальної політики в умовах повномасштабної війни.

Важливою складовою автор зазначає вивчення іноземного досвіду надання соціального захисту учасникам бойових дій та внутрішньо-переміщеним особам, що дозволяє виявити потенційні напрями вдосконалення вітчизняної моделі [1].

Лозова Л. в свою чергу більш детально розглядає суспільні потреби, адаптацію та перспективи інтеграції мігрантів на кейсі міста Одеса. У своїй роботі дослідниця акцентує увагу на ключові мотиви переміщення – зокрема потребу в безпеці, доступ до базової соціальної інфраструктури, можливість працевлаштування та збереження соціальних зв'язків. Авторка виокремлює потребу в міській інфраструктурі, зростаючому попиту на соціальні послуги та обмеженню ресурсів місцевих громад [2].

Соловйова О.М., Ковальчук Д.Р. та Кундій А.Ю. у своїй роботі наголошують на необхідності вивчення процедури надання адміністративних послуг у контексті правового режиму воєнного стану в Україні. Колектив здійснює ґрунтовний аналіз нормативно-правової бази, у фокусі дослідження – ключові виклики, з якими зіткнулися органи публічної влади в умовах воєнного часу, включно з питаннями безперервності надання публічних послуг, організаційної гнучкості та адаптації сервісів до потреб громадян. Дослідження дозволяє оцінити ступінь адаптаційної здатності системи публічного управління до надзвичайних обставин та обґрунтовує необхідність нормативно-правових змін [3].

Наталія Головата більш детально зосередила свою увагу на процесі надання адміністративних послуг у громадах Слобожанщини в умовах воєнного стану, зокрема в деокупованих і прифронтових територіях. У дослідженні розкрито реальні зміни в роботі Центрів надання адміністративних послуг (далі – ЦНАП), які навіть попри значні кадрові втрати та фізичні руйнування – продовжують функціонувати та адаптовувати свої сервіси до потреб населення. Робота Н. Головатаї є важливим джерелом

практичних спостережень за трансформацією адміністративних послуг на місцевому рівні й засвідчує, що громади, попри виклики війни, прагнуть дотримання європейських стандартів у сфері публічного сервісу [4].

Метою даної статті є аналіз надання адміністративних послуг соціального характеру в Україні в умовах повномасштабної війни.

Виклад основного матеріалу дослідження. Унаслідок повномасштабної війни в Україні адміністративні послуги соціального характеру зазнали суттєвих трансформацій як у змістовому, так і в організаційно-правовому аспекті. Органи публічної влади змушені були оперативно реагувати на нові виклики, пов'язані з переміщенням населення, загрозами життю, зростанням вразливих категорій громадян. Це зумовило появу низки нових послуг та адаптацію раніше існуючих до реалій воєнного стану. У цьому контексті ми проаналізуємо перелік основних адміністративних послуг соціального характеру, що були запроваджені або істотно змінені, з урахуванням актуальних потреб населення, особливостей правового регулювання та практик реалізації на місцевому рівні.

Першою адміністративною послугою соціального характеру виступає оформлення статусу внутрішньо переміщеної особи (ВПО). Дана послуга набула особливої актуальності в умовах повномасштабної війни, хоча її нормативне закріплення відбулося ще у 2014 році у зв'язку з початком збройного конфлікту на сході України. Основним нормативно-правовим актом, що регламентує порядок взяття на облік внутрішньо переміщених осіб, є Закон України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб», у якому визначено процедуру реєстрації ВПО, форми та механізми надання їм державної підтримки, а також компетенцію органів, відповідальних за реалізацію цієї послуги [5].

У 2022 році, у зв'язку з повномасштабним вторгненням російської федерації в Україну, було істотно розширено перелік територій, переміщення з яких дає право на отримання статусу внутрішньо переміщеної особи. До цього переліку увійшли регіони, в яких ведуться або велися активні бойові

дії, зокрема 13 областей України та місто Київ [6]. Водночас, з метою забезпечення доступності адміністративних послуг в умовах масового переміщення населення, було запроваджено спрощений порядок подання заяви на отримання довідки ВПО, включно з можливістю її оформлення через Єдиний державний вебпортал електронних послуг «Дія». Надалі функціонал відповідного цифрового сервісу зазнав подальших організаційно-технічних удосконалень, що сприяло оперативності та зручності у наданні даної адміністративної послуги.

Відповідно наступною адміністративною послугою стало призначення допомоги внутрішньо-переміщеним особам, зокрема запроваджено нові механізми надання грошової допомоги на проживання (в тому числі на оплату оренди житла та комунальних послуг). Ця послуга еволюціонувала внаслідок масштабного переміщення населення та потребу у житловій підтримці. Зокрема, ВПО можуть отримати фінансову допомогу від держави, яка призначається на шість місяців і виплачується щомісяця. Розмір допомоги з 2023 року становить 3000 гривень для дітей та людей з інвалідністю, для інших осіб – 2000 гривень [7]. Окрім цього, внутрішньо переміщені особи (сім'ї) мають можливість отримати житлову субсидію, субсидію на оренду житла, оздоровлення і відпочинок дітей зі статусом ВПО коштом державного бюджету (далі – держбюджету), зокрема в міжнародному дитячому центрі «Артек», забезпечення допоміжними засобами реабілітації: протезно-ортопедичні вироби, засоби для пересування, спеціальні засоби для самообслуговування та догляду, меблі та оснащення тощо [7].

Ще однією з переваг цифрової трансформації став електронний сервіс – «Відновлення», що дозволяє подати заяву на компенсацію знищеного житла з можливістю придбати нове або ремонт пошкодженого житла [8]. Отримати допомогу можуть власники пошкодженого чи знищеного житла, розташованого на неокупованих територіях, де не ведуться активні бойові дії [8].

Ще однією важливою адміністративною послугою є оформлення допомоги сім'ям загиблих захисників України. Фактично – це одноразова грошова допомога, що виплачується державою родинам військових, які загинули захищаючи Україну [9]. Розмір такої допомоги може становити 15 мільйонів гривень, якщо загибель сталась під час воєнного стану або 750 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, якщо загибель настала в інших обставинах [9]. Окрім одноразової допомоги, сім'ї також можуть мати право на інші види допомоги, зокрема медична допомога, пільга на житло та інші соціальні виплати.

Також, з'явилась можливість у випадку втрати чи недійсності паперових документів – отримати еДокумент у застосунку Дія, який тимчасово замінює ID-паспорт [10]. Крім того, «Дія» забезпечує можливість безпечного обміну цифровими копіями документів з іншими установами та організаціями [11].

Водночас, незважаючи на впровадження нових механізмів та адаптацію наявних адміністративних послуг соціального характеру до реалій воєнного стану, їхнє надання супроводжується низкою системних викликів та проблемних аспектів. Ці виклики зумовлені як об'єктивними факторами війни (руйнування інфраструктури, масове переміщення населення, нестача ресурсів), так і суб'єктивними чинниками, пов'язаними з недосконалістю організаційно-правових механізмів та їх реалізації.

Одним із першочергових та найгостріших викликів є проблема доступності адміністративних послуг, особливо для громадян, які перебувають у зоні бойових дій, на деокупованих територіях або є внутрішньо переміщеними особами. Незважаючи на зусилля з діджиталізації та розширення можливостей отримання послуг через застосунок «Дія» або ЦНАПи, значна частина населення стикається з обмеженнями. В цілому це пов'язано з відсутністю стабільного інтернет-зв'язку, браком електроенергії, фізичним руйнуванням приміщень ЦНАПів та державних установ, або ж відсутністю необхідних цифрових навичок у старшого покоління та маломобільних груп населення. Часто це призводить до виникнення так

званого «цифрового розриву», коли доступність електронних сервісів є високою, але фактична можливість їх використання залишається низькою для певної категорії громадян.

Не менш важливою проблемою є складність та забюрократизованість деяких процедур, попри намагання їх спростити. Громадяни, які вже пережили травматичний досвід війни, часто змушені збирати велику кількість документів, долати численні адміністративні бар'єри, стикатися зі значними часовими затримками при розгляді заяв та отриманні відповіді. Особливо помітно у процесах, що вимагають міжвідомчої взаємодії, наприклад, при оформленні компенсації за зруйноване житло через «Відновлення», де координація між різними державними органами, місцевими адміністраціями та комісіями з оцінки збитків не завжди є достатньо ефективною. Часті зміни у законодавстві та нормативно-правових актах, що регулюють надання соціальних послуг у воєнний час, також створюють додаткові труднощі як для отримувачів послуг, так і для працівників державних органів, які мають постійно адаптуватися до нових правил.

Крім того, недостатнє фінансування та обмежені кадрові ресурси створюють значне навантаження на систему надання адміністративних послуг. Зростання кількості звернень, пов'язаних з війною, вимагає значного збільшення штату працівників та їхньої спеціалізованої підготовки, зокрема у роботі з людьми, які пережили психологічні травми. Однак, часто державні органи та ЦНАПи стикаються з кадровим дефіцитом, що призводить до збільшення черг, уповільнення обробки звернень та зниження загальної якості обслуговування.

Окремо слід виділити проблеми, пов'язані з якістю та повнотою інформації, що надається громадянам щодо їхніх прав та можливостей отримання адміністративних послуг. Нерідко інформація є фрагментарною, складною для розуміння або неактуальною, що ускладнює навігацію у системі соціального захисту для тих, хто цього найбільше потребує.

Таким чином, детальний аналіз окремих адміністративних послуг соціального характеру, зумовлених війною, виявляє не лише їхню важливість та адаптаційні можливості системи публічного адміністрування, але й актуалізує необхідність системного підходу до вирішення проблемних питань, пов'язаних із їхньою доступністю, ефективністю та прозорістю в умовах тривалого воєнного стану.

Окрім загальних труднощів, з якими стикаються всі громадяни під час отримання адміністративних послуг, військовослужбовці та їхні родини стикаються з низкою специфічних перепон, що значно ускладнюють реалізацію їхніх соціальних прав.

Однією з найболючіших проблем є затягування або ускладнення процедур оформлення статусу учасника бойових дій (УБД) та отримання відповідних пільг. Попри чітко визначений законодавством порядок, на практиці військовослужбовці часто стикаються з бюрократичною тяганиною, необхідністю збирати значну кількість документів, що підтверджують їхню участь у бойових діях, а також тривалим розглядом справ комісіями. Обтяжливо це стає особливо для тих, хто отримав поранення або контузії, і перебуває на лікуванні чи реабілітації, не маючи можливості особисто займатися оформленням документів. Часто виникають проблеми із втратою або відсутністю необхідних довідок та витягів з бойових наказів, що є критично важливими для підтвердження статусу.

Також значні труднощі виникають при оформленні соціальних виплат та компенсацій у разі поранення, інвалідності або загибелі військовослужбовця. Процедура отримання одноразової грошової допомоги родинам загиблих захисників, хоча й є життєво важливою, часто є емоційно виснажливою та складною з документального погляду. Родини, що перебувають у горі, змушені проходити через складні бюрократичні етапи, підтверджувати родинні зв'язки, збирати медичні та військові документи, доведення загибелі військовослужбовця саме на полі бою – дуже подовжує процедуру надання допомоги, що може займати роки в кращому випадку місяці.

Аналогічні проблеми спостерігаються і при оформленні пенсій по інвалідності, коли необхідність проходження військово-лікарських комісій (ВЛК) та медико-соціальних експертних комісій (МСЕК) часто супроводжується чергами, затягуванням строків та відсутністю належної координації між різними інституціями.

Окрім того, суперечливим залишається питання щорічного поновлення статусу особи з інвалідністю, зокрема у випадках, коли йдеться про незворотні порушення здоров'я, такі як втрата кінцівок, слуху або зору. Така практика викликає обґрунтовані зауваження з боку як фахової спільноти, так і самих осіб з інвалідністю, оскільки в подібних випадках відсутні об'єктивні підстави для перегляду встановленого статусу, що свідчить про необхідність внесення змін до відповідних нормативно-правових механізмів з метою їх гуманізації та раціоналізації.

Ще однією не менш важливою проблемою є недостатня поінформованість населення щодо порядку отримання адміністративних послуг соціального характеру, що зумовлює низький рівень звернень за відповідною допомогою, затримки у її призначенні та неефективне використання наявних ресурсів.

Особливо гостро це питання постає серед внутрішньо переміщених осіб, осіб з інвалідністю, літніх людей, мешканців віддалених населених пунктів та осіб, які втратили доступ до цифрових технологій або мають низький рівень цифрової грамотності. Відсутність системного інформування, уніфікованих джерел достовірної інформації та консультативної підтримки сприяє поширенню дезінформації, що, своєю чергою, може призводити до дискримінаційних практик або порушення прав людини.

Враховуючи окреслені проблеми, існує нагальна потреба у системному спрощенні процедур надання адміністративних послуг.

Тому, насамперед, варто законодавчо закріпити спрощення процедур для окремих категорій громадян, зокрема для осіб з інвалідністю внаслідок війни, ветеранів, родин загиблих захисників. Зокрема, доцільним є скасування щорічного перегляду статусу інвалідності для осіб з незворотними

порушеннями здоров'я (втрата кінцівок, слуху, зору), що дозволить уникнути додаткового психологічного тиску та адміністративного навантаження.

Окрему увагу варто приділити створенню єдиного цифрового кабінету отримувача соціальних послуг, де особа могла б у зручному форматі подавати заяви, відстежувати статус звернення, отримувати роз'яснення та необхідну інформацію. Така інтегрована система дозволить мінімізувати необхідність особистих візитів до органів влади, а також скоротить час обробки заявок завдяки автоматизованій перевірці даних та взаємодії між реєстрами.

Також, необхідно посилити роботу з інформування населення, що передбачатиме запуск багаторівневих комунікаційних кампаній із використанням як традиційних ЗМІ, так і соціальних мереж, поширення адаптованої інформації в місцях компактного проживання ВПО, лікарнях, школах, соціальних установах. Для осіб з особливими потребами інформація має бути доступною у відповідних форматах (спеціальний аудіоформат, шрифт Брайля, зрозуміла мова).

З метою усунення цифрового розриву варто розширити мережу мобільних консультаційних пунктів або запровадити послуги цифрових помічників (соціальних працівників), які на місцях допомагатимуть громадянам оформлювати заяви в електронному форматі, особливо в селах, де рівень цифрової грамотності низький.

Крім того, необхідно врегулювати питання взаємодії між відомствами, забезпечивши уніфікований доступ до необхідних баз даних та реєстрів, що дозволить мінімізувати кількість довідок, які заявник має надавати самостійно. Це скоротить час прийняття рішень та зменшить ризики втрати чи дублювання інформації.

Нарешті, особливу увагу слід приділити гуманізації підходів до роботи з особами, які зазнали психологічних або фізичних травм внаслідок війни починаючи від спеціальної підготовки працівників державних органів і ЦНАПів, так і до наявності психологічної підтримки або супроводу в

складних випадках, зокрема під час оформлення документів після втрати близької людини.

Таким чином, поєднання цифровізації, дерегуляції, міжвідомчої інтеграції, інформаційної підтримки та орієнтації на потреби громадян дозволить значно підвищити якість надання адміністративних послуг соціального характеру в умовах воєнного та повоєнного періоду.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. В умовах тривалого воєнного стану в Україні система надання адміністративних послуг соціального характеру зазнала глибоких структурних змін, що стали відповіддю на нові виклики, зумовлені масовим переміщенням населення, зростанням соціальної вразливості окремих категорій громадян та необхідністю забезпечення їхніх базових прав. Впровадження нових форм адміністративних послуг, цифрових інструментів та спрощених процедур засвідчує спроможність публічної влади до адаптації в кризових умовах, водночас акцентуючи на обмеженнях, зумовлених нестачею ресурсів, нормативною неврегульованістю та недостатньою координацією між органами.

Аналіз конкретних адміністративних практик демонструє як позитивні зрушення в напрямі діджиталізації та доступності сервісів (зокрема, через «Дію»), так і наявні бар'єри – цифрову нерівність, складність процедур, інформаційну фрагментарність, що особливо впливають на найуразливіші групи населення. Значного перегляду потребують механізми отримання допомоги військовослужбовцями, особами з інвалідністю та членами родин загиблих, з урахуванням гуманітарного контексту та психологічного навантаження. Особливої актуальності набуває потреба у дерегуляції бюрократичних процедур, міжвідомчій інтеграції, удосконаленні нормативної бази та розвитку адресної комунікації з громадянами.

Удосконалення механізмів надання адміністративних послуг соціального характеру має ґрунтуватися на принципах прозорості, оперативності, інклюзивності та дотримання людської гідності, що є критично важливим для

забезпечення соціальної стійкості держави в умовах збройного конфлікту та під час подальшого відновлення.

Література

1. Ситар Я.С. Трансформація системи соціального захисту в Україні в умовах воєнного стану. *Спеціальність 232 Соціальне забезпечення. ОП «Соціальне підприємництво»*. Донецький національний університет імені Василя Стуса, Вінниця, 2024. 93 с. URL: <https://jqmth.donnu.edu.ua/article/view/15290>.

2. Лозова Л. Внутрішні переміщення населення в часи війни: суспільні потреби, адаптація та перспективи інтеграції мігрантів (кейс міста Одеса). *Економічна та соціальна географія*. 2023. № 90. С. 68–73.

3. Соловійова О., Ковальчук Д., Кундій А. Адміністративні послуги в умовах воєнного стану в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 5. С. 421–424. URL: http://lsej.org.ua/5_2022/99.pdf

4. Головата Н. Що змінилося в процесі надання адміністративних послуг у громадах Слобожанщини в умовах воєнного стану? *Громадський простір*. 2024. URL: <https://www.prostir.ua/?news=scho-zminylosya-v-protsesi-nadannya-administratyvnyh-posluh-u-hromadah-slobozhanschyny-v-umovah-vojennoho-stanu>.

5. Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб: Закон України від 20.10.2014, № 1706-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1706-18#Text>.

6. Як отримати статус внутрішньо переміщеної особи, якщо немає офіційної реєстрації на тимчасово окупованих територіях України. *Безоплатна правова допомога*. 2022. URL: <https://legalaid.gov.ua/publikatsiyi/yak-otrymaty-status-vnutrishno-peremishhenoyi-osoby-yakshho-nemaye-oficizjnoyi-reyestracziyi-na-tymchasovo-okupovanyh-terytoriyah-ukrayiny/>.

7. Внутрішньо переміщеним особам. *Офіційний вебсайт Міністерства соціальної політики, сім'ї та єдності України*. 2025. URL:

<https://www.msp.gov.ua/otrymuvacham-soc-pidtrymky/vnutrishno-peremishchenym-osobam>.

8. В Україні стартувала програма “єВідновлення”. *Офіційний портал Верховної Ради України*. 2023. URL: https://www.rada.gov.ua/news/news_kom/236338.html.

9. Жабська Є. Уряд змінив розмір виплат у разі загибелі або поранення військових. *ГЛАВКОМ*. 2024. URL: <https://glavcom.ua/economics/personal-money/urjad-zminiv-rozmir-viplat-u-razi-zahibeli-abo-poranennja-vijskovikh-1022381.html>.

10. Освітній сервіс єДокумент в Дії: запитання та відповіді. *Офіційний вебсайт Міністерства освіти і науки України*. 2024. URL: <https://mon.gov.ua/news/osvitniy-servis-edokument-v-dii-zapitannya-ta-vidpovidi>.

11. Як відбувається шеринг копій цифрових документів? *Державні послуги онлайн “Дія”*. 2025. URL: <https://diia.gov.ua/faq/28>

References

1. Sytar, Ya.S. (2024), “Transformation of the social protection system in Ukraine under martial law”, Abstract of Master's thesis, Social security, Vasyl Stus Donetsk National University, Vinnytsia, Ukraine.

2. Lozova, L. (2023), “Internal population movements during wartime: social needs, adaptation and prospects for integration of migrants (case of the city of Odesa)”, *Ekonomichna ta sotsial'na heohrafiia*, vol. 90, pp. 68–73.

3. Solovyova, O., Kovalchuk, D. and Kundiy, A. (2022), “Administrative services under martial law in Ukraine”, *Yurydychnyj naukovyj elektronnyj zhurnal*, [Online], vol. 5, available at: http://lsej.org.ua/5_2022/99.pdf. (Accessed 12 December 2025).

4. Holovata, N. (2024), “What has changed in the process of providing administrative services in the communities of Slobozhanshchyna under martial law?”, *Hromads'kyj prostir*, available at: <https://www.prostir.ua/?news=scho-zminylosya-v-protsezi-nadannya-administratyvnyh-posluh-u-hromadah-slobozhanschyny-v-umovah-vojennoho-stanu>. (Accessed 12 December 2025).

5. The Verkhovna Rada of Ukraine (2014), The Law of Ukraine “On ensuring the rights and freedoms of internally displaced persons”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1706-18#Text> (Accessed 12 December 2025).

6. Free legal assistance (2022), “How to obtain the status of an internally displaced person if there is no official registration in the temporarily occupied territories of Ukraine”, available at: <https://legalaid.gov.ua/publikatsiyi/yak-otrymaty-status-vnutrishno-peremishhenoyi-osoby-yakshho-nemaye-oficziynoyi-reyestracziyi-na-tymchasovo-okupovanyh-terytoriyah-ukrayiny/> (Accessed 12 December 2025).

7. Official website of the Ministry of Social Policy, Family and Unity of Ukraine (2025), “Internally displaced persons”, available at: <https://www.msp.gov.ua/otrymuvacham-soc-pidtrymky/vnutrishno-peremishchenym-osobam> (Accessed 12 December 2025).

8. Official portal of the Verkhovna Rada of Ukraine (2023), “The “eRecovery” program has been launched in Ukraine”, available at: https://www.rada.gov.ua/news/news_kom/236338.html (Accessed 12 December 2025).

9. Zhabska, E (2024), “The government has changed the amount of payments in case of death or injury of military personnel”, *HLAVKOM*, available at: <https://glavcom.ua/economics/personal-money/urjad-zminiv-rozmir-viplat-u-razi-zahibeli-abo-poranennja-vijskovikh-1022381.html> (Accessed 12 December 2025).

10. Official website of the Ministry of Education and Science of Ukraine (2024), “Educational service eDocument in Action: questions and answers”, available at: <https://mon.gov.ua/news/osvitniy-servis-edokument-v-dii-zapitannya-ta-vidpovidi> (Accessed 12 December 2025).

11. State online services “Action” (2025), “How is the sharing of copies of digital documents done?”, available at: <https://diia.gov.ua/faq/28> (Accessed 12 December 2025).

Стаття надійшла до редакції 12.12.2025 р.